

ning, hvilket dog stemmer med de flestes Erfaring — vilde sige, at naar Børn ikke maa ryge, maa de voksne heller ikke ryge. Jeg synes ikke, man gør Børn Uret, fordi man sætter en Alder, inden hvilken denne Nydelse ikke maa begynde. Jeg tror, man kan holde lige saa mange Foredrag, man vil, for Børn om det skadelige og usunde i at ryge Tobak, det vil ikke hjælpe. Jeg har aldrig hørt, at det er lykkedes ved moralske Forestillinger at faa et Barn til at lade være at ødelægge sin Mave ved Slikkerier. Det er dog noget, som alle Forældre have deres Plage med, at søge at overbevise deres Børn om, at de ikke maa spise alt for mange søde Sager. Men jeg har aldrig hørt, at det i Virkeligheden har haft nogen som helst Indflydelse paa Børnene; naar de have kunnet faa fat paa de søde Sager, saa ere disse gledne ganske roligt ned til dem, der var i Forvejen. Paa samme Maade føler jeg mig overbevist om, at det vil gaa med Foredrag eller Prækener for Børn om det skadelige i at ryge Tobak. Jeg tror, at Tingen staar ganske simpelt og ligefremt saaledes, at man, efter alt, hvad der ligger for, og efter de Erfaringer, som man dels selv har faaet, og dels kan faa fra andre, maa tage under Overvejelse, om det er til Skade for Børn, at der ryges Tobak iblandt dem i den Grad, som nu utvivlsomt er Tilfældet, eller om det ikke er skadeligt for dem; og er det skadeligt for dem, tror jeg, man vil gavne den opvoksende Slægt ved i alt Fald som et Forsøg at skride til et saadant Forbud. Men, som sagt: dette er en Sag, som for mig, i alt Fald til at begynde med, har stillet sig som en meget tvivlsom Sag, og som jeg kun har fremsat her i denne Rigsdagssamling paa Grund af den enstemmige Henvisning til mig, som fandt Sted i forrige Rigsdagssamling, noget som jeg haaber, at de ærede Medlemmer, der hidtil have været misfornøjede med Lovforslaget, dog nu en efter en ville staa op og takke mig for.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Naar den højtærede Justitsminister henviser til den enstemmige Henvisning, der blev gjort til ham angaaende det Andragende, der i Fjor var for, er det jo ikke rigtigt, at der skete en saadan enstemmig Henvisning til, at han skulde fremsætte sit Lovforslag. Ordføreren, det var det afgaaede Medlem for Ribe, Hr.

Busk, brugte det Udtryk: „Nu tror jeg ikke, at Udvalget just er enig i denne Sag endnu eller vil opfordre Ministeren til lige straks at forelægge et Lovforslag, men vi tro, det er en Sag, som det er rigtigt at tage op, og derfor er Udvalget enig om at foreslaa den henvist til den højtærede Justitsministers Undersøgelse.“ Det var det, som skete den Gang, og naar nu den højtærede Justitsminister fremhævede, at jeg er saadan en urimelig Person, der angriber ham her, fordi han har fulgt Sundhedskollegiet, og somme Tider angriber ham, fordi han ikke vil følge Sundhedskollegiet, er det virkelig fuldstændig rigtigt, at jeg angriber den højtærede Minister, naar han ikke følger Sundhedskollegiets Indstilling med Hensyn til Besættelsen af Lægeembeder, fordi det er min Overbevisning, at det er en Pligt for Justitsministeren at følge Sundhedskollegiet i dette Tilfælde. Om den højtærede Justitsminister vil følge Sundhedskollegiet helt og fuldt ud paa et Punkt som dette, har jeg ikke noget derimod. Men i øvrigt har Sundhedskollegiet jo ikke fastsat, hvilke Regler der skal gives, det har kun ganske i Almindelighed udtalt sig om, at Tobaksrygning for Børn er skadelig, og det samme Standpunkt staar jeg paa, saa den højtærede Minister behøver aldeles ikke at fremhæve, at jeg forandrer Standpunkt. I øvrigt skulde den højtærede Justitsminister være den sidste til at fremhæve dette, thi den højtærede Justitsminister forandrer selv Standpunkt. Da den højtærede Justitsminister i sin Tid blev valgt, stemplede den nuværende højtærede Konseilspræsident ham som Højremand; den nuværende Konseilspræsident stod gentagne Gange op her i Tinget og udtalte, at det var Højre, der havde valgt den nuværende højtærede Justitsminister i Køge, og at Justitsministeren var Højremand; da de nu sidde sammen i et Venstreministerium, maa den højtærede Justitsminister jo have forandret Standpunkt. I øvrigt skal jeg kun sige til Slutning, at hvis den højtærede Justitsminister mener, at Tobaksrygning er saa skadelig og fordærvelig, burde han indsætte en Paragraf i Loven, som sagde, at det er Justitsministeren forbudt at ryge Tobak, da han er Landets øverste Vogter af Retfærdigheden

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Justitsministeren (Alberti): Jeg har hørt meget i mine Dage, men jeg har ikke